

3848

कथा

संस्कृत
श.नं १०६

शिवरात्रीकथा

१०/पु. १०५
१०५

(1)

॥ श्रीमन्महागणपतये नमः ॥ श्रीमच्छंभवे नमः ॥ ॥ केलीसशिखरासीनं देवदेवं
जगद्गुरुं ॥ पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं च दशबाहुं त्रिशूखिनं ॥ १ ॥ नमो गव्याळशोलाळं
सूर्यकोटिसमप्रभं ॥ नीलांजोदसमयीवं चंद्रिकायुतशेखरं ॥ २ ॥ कपालखड्गखे
टादिसंम्यगायुधधारिणं ॥ कीर्तमानं सुरैः सर्वैः सहितं गणवृंदकैः ॥ ३ ॥ विष्ट
न्यदेवताः सर्वाः प्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ प्रोवाचैर्न सुरैश्चैवं शंकरं मेनकात्मजा
॥ ४ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि नियमास्तथा ॥ सांप्रतं मे स्वमा
चक्ष्वप्रसादेनोत्तमं व्रतं ॥ ५ ॥ सर्वपापप्रशमनं नानातीर्थजसत्फलं ॥ सर्वध
र्ममयं देवभुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ ६ ॥ युष्मादुद्यतं नानाथश्रोतुमिच्छामि नृत्तितः ॥ ७ ॥
॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पुराणं व्रतमुत्तमं ॥ यन्न कस्यैमयाख्या
तं रहस्यं मुक्तिदायकं ॥ ८ ॥ येन वै क्रियमाणेन सद्यः पापी प्रमुच्यते ॥ पातकानि
रिव काद्विमानुषानैव संवश्यः ॥ ९ ॥ तदहं कथयिष्यामि शृणु धैर्यमानसा ॥

१॥

॥ १ ॥

(14)

माद्यमास्ययाषर्णेकद्वयपक्षेचतुर्दशी॥२॥शिवरात्रिस्तसाइयासर्वपापप्र
णाशिनी॥दानयज्ञैस्तपोलिश्रवतैश्रविविधैरपि॥१०॥सकळेश्वरितैस्तीर्थ
र्यत्पुण्यंलवतिप्रिये॥तत्पुण्यं समवाप्नोतिशिवरात्रिव्रतेपुमान्॥११॥कृष्ण
साकळिहंत्रीचयममार्गनिवारिणी॥१२॥मुक्तिमुक्तिप्रदादेविसत्यंसत्यंवरान
ने॥१३॥॥पार्वत्युवाच॥कथंयमपश्येत्तुकाशिवलोकंप्रयास्यति॥मृत्यु
लोकेनरःशंलोकलिकल्मषहपित॥१४॥महाश्रयकरंनाथतद्व्रतंब्रू
क्षेपत॥रुद्रउवाच॥शृणुदेविपुत्रयामिकथामस्यांपुरातनी॥१५॥यो
श्चत्वा सर्वपापेभ्योनरःसद्यःप्रमुच्यते॥यममार्गनिहंत्रीचशिवस्त्वनप्रदा
यिनी॥१६॥कश्चिदासीत्पुरादेविनिषादोजीवघातक॥प्रत्यंतदेशेवासीच
क्षधरासन्नचारक॥१७॥कृष्णंवरधरःकृष्णकंचुकःकृष्णचर्मधृक्॥व
द्भगोधांगुलित्राणोधनुर्बाणधरोऽष्टगण॥१८॥मृगयानिरतो नित्यं नाना

(2)

सत्त्वप्रहारकः॥ केवळैरामिषैरेव कुटुंबस्य च पाककः॥ १८॥ एकदा सनिषा
दस्ते शिवरात्रिदिने प्रिये॥ गृहीत्वा कार्मुकं हस्ते स्पर्शयामसन्निभः॥ १९॥
गतोरण्यमहाघोरे बधार्थं वनवासिनो॥ सत्त्वानां हरिणा दीनां लुब्धकोऽ
धिज्य कार्मुकः॥ २०॥ विचरन् गहने तस्मिन्निषेते श्वदुर्मनाः॥ कुत्रापि स
तुं नो लेले मृगसूकरचित्तलान्॥ २१॥ सपर्वतं वनं सर्वं आमिक्षादिनिग
तं॥ अनासत्त्वमोसेन निराशो लुब्धकान्वतः॥ २२॥ अस्तं याते दिवाना
थे चिंतया कुरु मानसः॥ त्वकुटुंबस्य हि कार्यं प्राप्नोते नामिषं मया॥ २३॥ ॥ २॥
रात्रौ वद्यकरिष्णामि जीवघातं सुनिश्चितं॥ विमृश्य सततः किंचित्तडागानि मु
खं ययौ॥ २४॥ तडागतीरजाकिं स्त्रीनिषादस्तु क्षुधादितः॥ गृहीत्वा बिल्वपत्रा
णि सोक्षिपच्च मुहुर्मुहुः॥ २५॥ सत्त्वानां मार्गं विज्ञानहेतवे निजदक्षिणे॥ जाकिं
मध्ये महालिंगं वर्तमानं सुशीलनं॥ २६॥ बिल्ववृक्षस्य पत्राणि त्रोटयित्वा बह

(2A)

निच॥ क्षिप्तानि दक्षिणे नागे पतितानि शिवोपरि॥ ३७॥ ३८॥ तेन पीडितस्तत्र जुल्यमा
नः शिवेति च॥ नदिवा नो जनतस्य संजातं त्वामि प्राथिनः॥ ३९॥ मृगानि रीक्ष्यमा
णस्य निद्रानाशोऽप्यजायत॥ लिंगपूजाविधिर्जतिजागरश्च वरानने॥ ४०॥ बि
ल्वदृक्षतः केतस्य तिष्ठतो जीवदक्षिणिः॥ रजुन्याः प्रथमो यामो यातस्तत्र धनुर्नृ
तः॥ ४१॥ ततो जलार्थमायाता हरिणी गन्तुं संयुता॥ अतियौवनसंपन्ना सुस्य
रूपाः छलानना॥ ४२॥ निरीक्षंती दिशस्तत्र प्रोत्फुल्लं बुजलोचना॥ लुब्धकेन त
दादृष्ट्वा बाणो वरमागता॥ ४३॥ बाणश्च साधितस्तेन तस्यानाशाय सत्वरं॥
एतस्मिन् नंतरे दृष्ट्वा हरिण्या लुब्धका॥ हस्तः॥ ४४॥ दृष्ट्वा तु स्य संधानं महोग्रं
वमररूपिणः॥ सामृगी दिव्यया वाण्या लुब्धकं वाक्यमब्रवीत्॥ ४५॥ स्थितो नृव
महाव्याधसर्वजीवनिहंतन॥ हनिष्यसे किमर्थं मां कथयस्व हिलुब्धक॥ ४६॥
लुब्धक उवाच॥ कुटुंबं पीज्यते मे द्यक्षुधया च मया सह॥ पोषयामि सदैवाहं जीव

(3)

मांसेश्च निश्चितं ॥ ३६ ॥ धान्यादिकं न मेगेहेऽतस्त्वाहन्ति सुशोभने ॥ लिंगपूजाप्र
लावेन जागरोपोषणेन च ॥ ३७ ॥ चतुर्थे शौने पापस्य निमुक्तो लुब्धकस्तदा
सुनिष्ठा दस्ततो दृष्ट्वा मृगीमानुषलाषिणी ॥ ३८ ॥ नियम्य बाणसंधोऽंशोक्त
वानरहरिणी प्रति ॥ मयोहि घातिता जीवा इतमाधममध्यमा ॥ ३९ ॥ नष्टतात्वी
हंशीवाणी जंतूनां वनवासिनां ॥ कस्मिन् च रोसमुत्पन्ना कस्माच्छोनादिहागता
॥ ४० ॥ कथयत्वं प्रयत्नेन परं कौतूहलं मुनि ॥ मृग्युवाच ॥ शृणु त्वं लुब्धक
श्रेष्ठ कथयामि तवाशिवकं ॥ ४१ ॥ आसीत् तस्मिन् हिरंजाराक्रस्याग्रे वराप्सरा ॥ अत्यं
तरूपसंपन्ना सोऽलाग्येनातिगर्विता ॥ ४२ ॥ सोऽलाग्यमदं जुष्टात्मादानवो बळ ॥ ४३ ॥
दुर्षितः ॥ हिरंण्याक्षो मया लज्जितः सौरव्यासि हेतवे ॥ ४४ ॥ तेन सार्धं मया लु
क्तं चिरकाळं यथेष्टितं ॥ एकस्मिन् दिवसे व्याध क्रीडंत्या सह तेन वै ॥ ४५ ॥ तदा
तु देवराजे न हृतो मे प्रेषितो मरैः ॥ पिता महायुताद्येऽश्वसंस्थिते स ह्यसि चरे ॥ ४६ ॥
सत्वरं च गता तत्र स्थिता हं शोकराय तः ॥ ततः शौवेन मेष्टं क्रीधयुक्ते क्ष

(3A)

स्व

णेन च ॥ हेरं लेख्यगतासि त्वं केन वा स्मृताः ॥ दिवा सौभाग्यदर्पेण नागता
सिसुगर्विते ॥ ४७ ॥ सत्यं कथय मे शीघ्रं नो वाशापं ददामि ते ॥ शापलीत्यामया
तत्र कथितं शंकराग्रते ॥ ४८ ॥ शृणु देव प्रवक्ष्यामि शापानुग्रहकारक ॥ अ
स्ति जन्ता हिरण्याक्षो दानवो मम शीकरः ॥ ४९ ॥ तेन सार्द्धं मया शंभो क्रीडितं नि
जमं दिरे ॥ तेनाहं गता शीघ्रं स्मृतिं संस्मरकारक ॥ ५० ॥ रुद्रो मम च नं श्रुत्वा स
कोपो वाक्यमब्रवीत् ॥ मृगः कामप्रसेवि स्यं हिरण्याक्षो ज विष्यति ॥ ५१ ॥ त्वं
मृगी तस्य जाय वि ज विष्यसि न संशयः ॥ त्यक्त्वा स्वर्गं तथा देवान् दानवं जैः कृ
षि कृषि ॥ ५२ ॥ द्वादशाहं सौख्यं हि न भूतं येन चारिणः ॥ शप्तया च मया शंभोः
प्रार्थितः शापमोक्षणात् ॥ ५३ ॥ देवदेव दयासिंधो शापमोक्षं च मे कुरु ॥ इत्य
र्थिते नीक कंठे ततः स प्राह मां शिव ॥ ५४ ॥ यदा कश्चिन्निषादस्तु मम सानिध्य
संस्थितः ॥ बाणाग्रं तस्य संप्राप्य पूर्वजन्म स्मरिष्यसि ॥ ५५ ॥ तत्र स्थितं तु तां हं
गं दृष्ट्वा मोक्षमवाप्स्यसि ॥ रुद्रशापेन तीव्रेण वागता हं महीतव्ये ॥ ५६ ॥ इति शिवता

(५)

ब२

नितरां व्याधन दृष्टेऽकुत्रचिद्विषयः॥ सांनिध्यमागताहंते सांप्रतं गर्लधारिणी॥ ५७॥
मेदमांसप्रहीना च तवावधेति निश्चयः॥ सकुटंस्यमन्मांसैर्लोजनं न लविष्यति
॥ ५८॥ आयास्यति मृगी खन्या मार्गेणानेन लुब्धकः॥ अल्पमांसं सगर्भी मां
मुचतां च निपातय॥ ५९॥ सुपीनां यो वनाक्रांतो गर्लहीनां विशेषतः॥ तथैव लोज
नंते वै लविष्यति न संशयः॥ ६०॥ अथवा न्यमृगो व्याधज्जाथं वागमिष्यति॥
प्रत्युषे त्रसुपीनां गस्तेन वा लोजनं तव॥ ६१॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा क्षणमेकं तदा प्रि
ये॥ स्थित्वा विस्मयमापन्नोऽप्यगं व्याधो कवी द्रवः॥ ६२॥ नागमिष्यति वेदन्या च ॥ ४॥
स्मरवीचात्रं शोभने॥ तदा मम कुटं बरुक्षुपापीडं करिष्यति॥ ६३॥ व्याधोक्तो गिरमा
कर्ण्य पुनरप्याह सा च तं॥ गर्लमुक्त्वा स्ववाळांश्च प्रातव्याधितवाक्यं॥ ६४॥ रापथो
क्त्या गमिष्यामि यदि नायास्यतीह सा॥ इत्थावपि वचस्तस्या विस्मितः प्राह तां प्र
ति॥ ६५॥ प्रातस्त्वयाममगृहं वागंतव्यं यथा तथा॥ कृत्वा वै रापथान् सस्यान् वज्र
त्वंतदनंतरं॥ ६६॥ वसुंधरानि कोदियाः सत्येतिष्ठंति देवताः॥ तस्मात्सत्येत्थयान्

(५१) नं जाळनीयं मृगंगने ॥ ६७ ॥ तस्येति वचनं शृत्वा गच्छति स्म गीतदा ॥ चक्रे सस्य
प्रतीक्षां वै व्याधस्याग्रे पुनः पुनः ॥ ६८ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ द्विजो भूत्वा च यो व्याधवे
दञ्छेहि जायते ॥ स्वाध्यायसंध्यारहितः सत्याचारविवर्जितः ॥ ६९ ॥ अविक्र
यादिविक्रेता अयाज्यानां च याजकः ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥
७० ॥ उष्ट्रबुधौ तु यस्यापंधर्तृनाम कूटके ॥ वचके उष्ट्रशीले च परदारते नरे
॥ ७१ ॥ वेदविक्रयके चैव शवस्तकयो जने ॥ मृतशय्यार्थिनिबन्धनं द्रुके गु
रुतल्पगे ॥ ७२ ॥ तेन पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ दातुः प्रदानकार्ये
ख्ययोंतरायी जवे नरः ॥ ७३ ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ दे
वद्वयंगुरुद्रव्यं बुधद्रव्यं तु यो हरेत् ॥ ७४ ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चे
त्पुनः ॥ स्वदत्तां परदत्तां च यो हरेत्तु वसुंधरां ॥ ७५ ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ दीपे
दीपेन यो बोधेत्सां प्रक्षाळयेत्पदा ॥ ७६ ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ जत्रिंस्वामि
नं विप्रमात्मानं बाळकं तथा ॥ धेनुं नारीं गुरुं चैव घातयेत्तु दुर्मतिर्नरः ॥ ७७ ॥ तस्य

(5)

पापेन लिप्सामि॥७८॥ कृतघ्नः जितवीर्ये च परदोषानुकीर्तके॥ कन्या विक्रयकारे
च कूटसाक्षी प्रदायके॥७९॥ परपीडाकरे मूर्खे मातापित्रोरपोषके॥ तेन पापेन
लिप्सामिना॥८०॥ यस्यापञ्च लहत्यायां पितृमातृवधेतथा॥ तेन पापेन लि
प्सामि॥८१॥ द्विजायः पुरुषो यस्तु दैवादेकांतु संत्यजेत्॥ तस्य पापेन लि
प्सामि॥८२॥ वेदनिंदापरे पापं यस्यापहृषणी पतौ॥ तेन पापेन लिप्सामिना॥
॥८३॥ पितृगेहे तु या कंन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता॥ सा कंन्या वृषणी प्रोक्ता
तस्य पतिवृषणी पति॥८४॥ बळिवर्गिनि हं केयस्त्री न विषमान्वाहयेन्नरः॥
तस्य पापेन लिप्सामि॥८५॥ सकृद्धतां तु यः कन्यां द्वितीये दानुमिच्छति॥
तस्य पापेन लिप्सा॥८६॥ कथायां कथ्यमानायां मंतरायी न वेन्नरः॥ तस्य
पापेन लिप्सामि॥८७॥ असंख्यस्यार्थनिरते पुराणार्थविवर्जिते॥ तस्य पा
पेन लिप्सामि॥८८॥ एकस्मिन्मिष्टमश्नाति पुत्रदारादिव च क॥ तस्य पापे

(SA)

नलिप्यामिनागमिष्यामितेष्टहं॥८२॥पापान्येतानिमह्यंवेन्नागमिष्यामितेष्ट
हं॥इत्याकर्ण्यमृगीवाक्यंसप्रतिशंवलेष्टक॥८०॥संहृत्यबाणसंधानंह
र्षितस्तोमुमोचस॥८१॥तस्यामुक्तेप्रलावेनलिंगप्रजाप्रलावतः॥८१॥मुक्तो
सोपातकःसर्वैस्तक्षणात्तात्रसंशयः॥तत्रोदकंमृगीपीत्वासागतानिजु
माश्रमं॥८२॥जातिमध्येस्थितस्यास्थानिशिथेसुघनेतदो॥क्षुधापीडित
संजातानिराहारस्यशोभने॥८३॥सुनवेतस्यपत्राणिबिल्वस्यत्रोटितानिच
॥क्षितानिदक्षिणेभागेपतितानिजिह्वपत्राणि॥८४॥पीडितेतीव्रशीतेनजल्पमानेशि
थेतिच॥तस्मिन्नेवक्षणेचन्याहरिणीनागताशुला॥८५॥तस्यावधायतेना
शुबाणोधनुषिरोपितः॥प्रपश्यन्लुब्धकोयावत्सनुष्टस्तांतदाजवत्॥८६॥
ततस्तयाससंहृष्टोधनीवांतकरूपष्टक॥विद्वल्लेतिजयत्रस्ताजल्पमानोद्य
मन्वतिः॥८७॥हादेवल्लगिनीमेघलुब्धेकेनविनारिता॥ममर्कजिवितेनात
स्तस्याःदुःखेनपीडिता॥८८॥वरंमृक्यर्नशोकोवेदष्टाव्याधविशेषतः॥ ॥

(६) हरिण्युवाच ॥ धनुर्धरश्चण्ड्याधसर्वजीवविनाशक ॥ ९९ ॥ देहिमेवचनं त्वेकं पश्यान्मां
त्वं निपातय ॥ आपन्नसत्त्वा हरिणी मार्गेणानेन लुब्धक ॥ १०० ॥ समायाताथवाते
युवससंकथमुब्रत ॥ तद्यत्वालुब्धकस्तूष्णीं विस्मयोऽस्मत्कुलोचनः ॥ १०१ ॥ तस्यास्त
यादृशी वाणी श्रुयतेऽस्योक्ततादृशी ॥ एषा समागता तस्याः प्रतिज्ञा पाठनाय
वे ॥ १०२ ॥ एवं संवित्सुमनसालुब्धको वाक्यमब्रवीत् ॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ शृणु त्वं
मृगिमद्वाक्यं सारांशानि जमुदिरे ॥ ३ ॥ नां दृष्ट्वा ममितस्यावै प्रतिज्ञासत्यमागता ॥
अहोरात्रं कृतंकुष्ठं कुटं बाधं मयामृगि ॥ ४ ॥ अधुना त्वां हनिष्यामि त्वामिषाथ ॥
हृकेवकं ॥ व्याधोक्तं वचनं श्रुत्वा हरिणी उः रिक्ता भूत्वा ॥ ५ ॥ व्याधं प्रोहरुदित्वा
सोमामां व्याधनिपातय ॥ नास्ति मांसं तथामेदो देहे वै रुधिरं न हि ॥ ६ ॥ तेजो मम विनि
र्दग्धं निखि कं विरहाग्निना ॥ प्राणानहं विमोक्ष्यामि नोजनं तेन जायते ॥ ७ ॥ बब
वांश्च महतेजामेदमांसपरिष्कृतं ॥ सुपीनां गोमृगस्त्वन्यो निषादे ह गमिष्यति ॥ ८ ॥
हतेन तेन ते नूनं सकुटं वस्य नोजनं ॥ दिनानि त्रीणि च त्वारिनिश्चयेन न विष्यति ॥ ९ ॥

(6A)

अहं तु दुर्बलान्न मे दमांस्य विवर्जितां ॥ पीडिता तीव्र दुःखेन तवावध्यास्मि लुब्धक ॥ १० ॥
मार्गेणानेन लो व्याध समृगो ह्यागमिष्यति ॥ तं हत्वा संतपीनां गं सुहृत्स्व लविष्यसि
॥ ११ ॥ तयोक्तं वचनं शृत्वा लुब्धकः सोति विस्मितः ॥ मृगी ब्रूते त्वसंदिग्धं परं मे निश्च
यो न हि ॥ १२ ॥ इति संविं त्य हृदये ता मुवाच तदा मृगं ॥ तयोक्तः समृगो ब्रूनागमि
ष्यति वैद्यदि ॥ १३ ॥ मया तदा तु किं कार्यं कुटं बस्य विनामिषैः ॥ अतोर्थे संप्रति शं मे
वचनं देहि शो लने ॥ १४ ॥ तस्येति वचनं शृत्वा हरिणी शोक विद्मवा ॥ वक्त्रे सत्य प्र
तिशं तु व्याध स्याग्रे पुनः पुनः ॥ १५ ॥ ॥ मृगुवाच ॥ क्षत्रियो यस्तु भूत्वा वै संग्रामे
विनिवर्तते ॥ स्वामिनं तु परित्यज्य तस्य पतेन वेदिह ॥ १६ ॥ परद्रव्याहरानित्यं परध
र्मघ्निं दकाः ॥ तेषां पापेन लिप्पामि नागमिष्यामि ते गृहं ॥ १७ ॥ क्षेत्रं ग्रामं च ये वृत्तिं
लोपयंति विमोहिताः ॥ तेषां चेसातकं मर्त्यं नागमिष्यामि यद्यहं ॥ १८ ॥ हिंसाकास्तस्य
दाये च शोणिताक्तं करास्तथा ॥ तेषां पापेन लिप्पामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ १९ ॥

(३)

इष्टकर्मरतायेचनित्यं प्राणिवधेरताः॥ तेषां पापेन लिप्पामि करिष्याम्यहमन्यथा
॥२०॥ इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं लुब्धकेन तदा मृगी॥ मुक्तासासलिलं पीत्वा गता स्वी
यालसं प्रिये॥२१॥ जातिमध्ये स्थितस्यास्य तृतीयः प्रहरो गतः॥ निरायाजल्य
मानस्य शीतार्तस्य शिवेति च॥२२॥ बिल्वं च तस्य पत्राणि तेन वै त्रोटितानि च॥ क्षि
प्तानि दक्षिणे जागे पतितानि शिरसां सुके॥२३॥ ततः समागतं दृष्ट्वा प्रोफुल्लं बुज
लोचनं॥ लोकयंतं दिशः सर्वो दृष्ट्वा पृथगीपथं॥२४॥ असंत बकगवि
ष्टं नाम दंष्ट्रं पशो जितं॥ लुब्धकेनाश्रयासीद्बध्नन्मौर्व्यं विजितः॥२५॥ आ
कण्ठमूकं संनीम्य हर्षितेन शरंततः॥ यावत्समाचयन् व्याधोस्तावद्दृष्टो मृगेण
सः॥२६॥ काकरूपं तमा लोक्य मृगश्चैतां पशं ययौ॥ निश्चयं लब्ध्वा तामृत्युगो
चरं चास्य संगतः॥२७॥ मदीये बल्लले जाये लुब्धकेन विनाशिते॥ हादैव किं ह्येतं
पापं जायते दुःखं समाकृतं॥२८॥ जार्या न समं सौख्यं गृहे वा कानने पिवा॥ तया

(७८)

विना न धर्मोऽस्ति नार्थकामो विवोषतः ॥ २९ ॥ वृक्षमूलेऽपि दयिताय त्रतिष्ठति तद्गृ-
हं ॥ धर्मकामार्थकार्येषु पुंसां ज्ञाय सहायिनी ॥ ३० ॥ नास्ति ज्ञाय स मोर्धुनास्ति
ज्ञाय स मसुरं ॥ नास्ति ज्ञाय स मंलोके न रस्या तस्य जे षजं ॥ ३१ ॥ यस्य ज्ञाय-
गृहे नास्ति साध्वी वप्रियवादिनी ॥ अरण्यं तेन गंतव्यं यथारण्यं तथा गृहं ॥ ३२ ॥
एका प्राणसखी ज्ञाय द्वितीया प्राणदाम्नी ॥ ताभ्यां विरहि स्याद्य जीवितं न सुजी- त ५
वितं ॥ ३३ ॥ इत्येवं चिंतयित्वा तु लुब्धकं कथमबुवीत् ॥ शृणु व्याधन रश्मिं च त्वा-
मिषा हारत सर ॥ ३४ ॥ यत्तेष्टुं स्यात्तं वीर तद्वाक्यं वद मे प्रजो ॥ आगतं हरिणी युग्मं
केन मार्गेण तद्गतं ॥ ३५ ॥ विनाशितं त्वयान्याध सत्यं कथय मे रिवलं ॥ तस्य तद्वचनं
शृत्वा लुब्धको विस्मयं गतः ॥ ३६ ॥ असावपि न सामान्यो देवतांशोऽपि विद्यते ॥ लु-
ब्धकस्तं गंगं प्राह लुब्धकात्मा स जयं प्रति ॥ ३७ ॥ ते गते गृहमार्गेण सत्यं कृत्वा ममाग्रतः ॥
ताभ्यां दत्तोऽसि मे त्वं हि लो जनार्थं मृगोत्तम ॥ ३८ ॥ अधुना त्वां वधिष्यामि न वै मोक्ष्या-

(४)

मिकहि विद्या ॥ मृग उवाच ॥ तत्सत्यं कीदृशं वाक्यं ताभ्यामुक्तं तवाग्रतः ॥ ३९ ॥ येन
ते प्रत्ययौ जाते मुक्तं तद्विरिणी द्वयं ॥ ते गते केन मार्गेण तत्सर्वं कथय प्रभो ॥ ४० ॥
व्याध उवाच ॥ ते गते तेन मार्गेण स्वाश्रमं प्रति नो मृग ॥ व्याधेन कथितं सर्वं ताभ्यां
यैरापथाः कृताः ॥ ४१ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य हरिणो हृष्टमानसः ॥ यद्वाभ्यामुदि
तं वाक्यं तत्तथैव न चान्यथा ॥ ४२ ॥ प्रभाते ते गृहे नूनमागमिष्याम्यहं विज्ञे ॥
भार्या चतुर्मती व्याधकामाती मे गृहे धृता ॥ ४३ ॥ भुक्तांस्व गृहं गत्वा गृहीत्वा
सुहृदां मनः ॥ रापथैरागमिष्यामि गृहे तस्मात्प्रसशय ॥ ४४ ॥ अतिस्वच्छं च मे
देहं गृहे ते तुं न शक्यसे ॥ तद्विधामरुणं मे प्रादुर्तो मुं वाद्यलुब्धक ॥ ४५ ॥ मृगं च
रापथं ब्रूहि विश्वासाय ममाग्रतः ॥ संप्रति शंवचोदत्वा ततो गच्छ निजा कथं ॥ ४६ ॥
॥ मृग उवाच ॥ रापथान्वैकरोम्याशु प्रसयस्ते यथा जेवेत् ॥ जज्ञरिं वंचयेद्वा स्त्री
स्त्रियं वा वंचयेन्नरः ॥ मित्रं वंचयेत्तयस्तु गुरुद्रोहं करोति यः ॥ ४७ ॥ तस्य पापेन

(8A)

लिप्यामि नागमिष्यामि ते गृहं ॥ स्त्रीपुंसोः क्रीडतोस्तल्पे प्रेमभेदं करोति यः ॥ ७ ॥ जे
दयेद्यस्तडागानि प्रासादं पातयेच्च यः ॥ प्रवासशीको विप्रो यः क्रयविक्रयकारकः ॥
॥ ४८ ॥ संध्यास्नानविहीनश्च वेदशास्त्रविवर्जितः ॥ मद्यमांसाशनो नित्यं साधुर्नि
सारतः सदा ॥ ४९ ॥ एतेषां पातकं मह्यं नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ क्षत्रियायेन युध्यंति
स्युक्तास्वामि नुमाहवे ॥ ५० ॥ विप्रान्निन्दति ये नित्यं स्वाहि नार्यं त्यजंति ये ॥ येषां
देशे पुरे वापि वेदशास्त्रप्रणिदकाः ॥ ५१ ॥ तेषां पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥
आदित्यं विष्णुमीशानं गणाध्यक्षं च पातयेत् ॥ ५२ ॥ एतान् देवान्परित्यज्य योन्ये देवं प्र
पूजयेत् ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ ५३ ॥ गां स्पृशेद्यस्तु पादेन
कोदिते के प्रसुप्यति ॥ तस्य पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि ते गृहं ॥ ५४ ॥ जमोरमथ
हिनं च कुरु पं व्याधिपीडितं ॥ यान् पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता ॥ ५५ ॥ तस्याः
पापेन लिप्यामि नागमिष्यामि चेत्पुनः ॥ अथ किं बहु नोक्ते न तवाग्रे लुब्धकप्र
भो ॥ ५६ ॥ यद्यहं नागमिष्यामि तदा मपातकं महत् ॥ असत्यान्नापरं पापं विद्यते

(१)

प्राणिनामिह ॥५७॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा हर्षितो लुब्धकस्तदा ॥ संहस्य बाणसंधानं
ततस्तं मुक्तवान्मृगं ॥५८॥ जुह्वं पाशवतु हरिणः प्रहृष्टः स्वगृहं गतः ॥ प्रसूषेते
न पत्राणि बिल्वस्य त्रोटिता निव ॥५९॥ क्षिप्तानि परितस्तानि पतितानि शिवोपरि ॥
सजल्य नृशिवदेवेति निस्तुतो जातिमध्यतः ॥६०॥ अथोदिते सूर्यबिंबे निराहा
रोति जागरः ॥ सद्यः पापात्प्रमुक्तो सौ शिवरजः प्रज्जवतः ॥६१॥ विष्णो कृपय नृदिशः
सर्वाङ्गं तु कामः स लुब्धकः ॥ ददृशो गेहद्विषाणां गतां शिशुना हृतां ॥६२॥ तां दृष्ट्वा
कार्मुकैर्बाणं योजयामास लुब्धकः ॥ अविनंसात्तमा लोक्य हृतां तस्य दृशं मृगं ॥
६३॥ भाषमाणेति धर्मात्मन धर्मपाशं त्यक्त्य ॥ तवावध्यास्मि भो व्याध धर्मशा
स्त्रे स्ति निर्णयः ॥६४॥ शयानं मे श्रुना सक्तस्तनपं व्याधिपीडितं ॥ मृगं राजानहन्त्या
वै मृगं च शिशुना हृतां ॥६५॥ अतस्त्वं शिशुना युक्तो मामाव्याध निपातय ॥ बोध
कं स्वगृहं मुक्तो गमिष्यमि च ते गृहं ॥६६॥ करो शपथान् व्याध तवाग्रचपुनः पुनः ॥
मृग्युवाच ॥ मास्त्री अर्त्तारमुत्सृज्य परे पुंसि रता भवेत् ॥ तस्याः पापेन लिप्यामि नाग

मि

(9A)

मिष्यामिचेत्पुनः॥६७॥ आत्मघ्रायेदुराचाराब्रह्मघ्रागुरुघातकाः॥ सर्वजीवहरायेव
परकार्यप्रघातकाः॥ तेषांपापेन लिप्यामिनागमिष्याचेत्पुनः॥६८॥ इति तस्यावचः॥
चासामुक्तातेन तत्क्षणात्॥ ततः सलुब्धकस्तेषां मृगाणां सत्यवादिनां॥ ६९॥ वचनं
चितयन् देवि जगाम निजमंदिरं॥ कुमाह दं समायातो बाळकैः क्षुधितैर्दत्तः॥ ७०॥
भार्यया तु तदा दृष्टो जज्ञौ चैव निगमिष्य॥ ७१॥ उपेक्षितं मया सा ईषाळकै रिति सा ब्र
वीत्॥ ७२॥ तच्छब्दावचनं तस्याः क्षुधितं माहतां प्रियां॥ शृणु कार्यं मया प्येवं ब्र
मता गहने वने॥ ७३॥ अहो रात्रं कथं कथं निद्रां मिषार्थिना॥ तत्र चित्रं परं दृ
ष्टं निशायां सरसि प्रिये॥ ७४॥ हरिणी जितयुगाथः पानार्थं वागतं शुभं॥ मृगेणैके
न संयुक्तं तदुवाच ह मामिति॥ ७५॥ मनुष्यस्य गिरात्रं त्वं मामाव्याध निपातय॥ अ
नं कशपथैः सर्वा आयामि स्यामो हिते गृहे॥ ७६॥ गृहीत्वा रापथां स्तोसां ततो हं गृहमा
गतः॥ आगमिष्यंति तामृग्यः शपथै रतिर्यत्रिताः॥ ७७॥ लुब्धकेन यममुक्तो मृगो सो
रापथवतः॥ स्वमाश्रमं तु संप्राप्तो यत्र तद्वरिणी द्वयं॥ ७८॥ सद्यः प्रसूता वै का वैदित्वा

(10)

मा ५

यारतिलालसा॥तृतीयावसमायाताबाळकैः सहिताप्रिये॥७८॥सर्वश्रिंतासमायु
क्तामरणेकृतनिश्चया॥परस्परं प्रजल्पं त्यो लुब्धकस्य विवेचितं॥७९॥शुक्लाम्बु
गस्तु हरिणी रतिलालसमानसा॥प्रत्यवाचततः सर्वा हरिणीः प्राणवल्गुः॥८०॥
मृगं उवाच॥स्वातव्यमत्र सर्वाणिः कर्तव्यं प्राणरक्षणे॥व्याघ्रादि लुब्धकेभ्यश्च
बाळकैः सहवात्मनां॥८१॥अहं पुत्रसमातः शपथैरति यंत्रितः॥अस्यारतिप्रदा
नाय पुनः सेतानेहेतवे॥८२॥कृतिमेवावयोमायानैव नृजतिमोहितः॥अणुहस
वविहयो धर्मस्तस्य निरर्थकः॥८३॥सतता स्वर्गमाप्नोति कीर्तिमत्र च शाश्वती॥सं
ततिर्यत्ततः पाल्या सर्वसौख्यप्रदायिनः॥८४॥अपुत्रस्य गतिरस्ति स्वर्गे नैव च नै
व च॥येन केनाप्युपायेन पुत्रमुत्पादयेत्तु यो॥८५॥अहं तत्रैव गच्छामि यत्र तिष्ठति
लुब्धकः॥सत्यं च पाळनीयं स्यात्सत्यधर्मः प्रतिष्ठितः॥८६॥तद्युजातस्य ताः सर्वा वा
क्यम्वुः परस्परं॥वयमप्यागमिष्यामस्वयासाहं मृगोत्तम॥८७॥अस्माकं मरणं
स्वाव्यं जत्र सिंहखलु लया॥पुष्पितेषु वनं ते पुनर्दीनां संगमेषु वा॥८८॥शैलानां
वगुहास्वेवं न विमुक्ता वयं लया॥सौ जाग्याद्रमते नारी विहलोके सदा प्रजो॥८९॥

१०॥

(10A) किमथ नाथ नो नृनं जीविते न च या विना ॥ दीनानां पति हीनानां जीविते किं प्रयोज-
नं ॥ १० ॥ अपि द्रव्य युतानां रीक दुपुत्र समन्विता ॥ सा शो व्या बंधु बर्गस्य पति हीना
मृगंगना ॥ ११ ॥ गंधमाल्यैस्तथा धूपैर्विविधैरलक्ष्णैः ॥ वासोऽभिः शयने र-
म्यैर्विधवायाः फलं न हि ॥ १२ ॥ वैधव्यसदृशं दुःखं स्त्रीणां नान्यत्र विद्यते ॥ ध-
न्यास्ता येषितः सद्यो म्रियंते न तु रक्षतः ॥ १३ ॥ नातं त्री वाद्यते वीणाना वक्रौ प्रम-
तेरथ ॥ नापतिः सुखमाप्नोति नारी बंधुवातादपि ॥ १४ ॥ विधनो व्यसनी हृदो व्या-
धितो विकृकस्तथा ॥ पतितः कृपणो म्रियते त्रीणां नृत्तपरा गतिः ॥ १५ ॥ नास्ति नृत्त-
समो धर्मो नास्ति नृत्तसमं सुहृत् ॥ नास्ति नृत्तसमो नाथो नास्ति नृत्तसमा गतिः
॥ १६ ॥ एवं संतप्यताः सर्वे मरणे हतनिश्चयाः ॥ बाळकैः स्त्रैः समा युक्ता नृत्त-
रोगैः केन दुःखिताः ॥ १७ ॥ तासां वाक्यं मृगः शृत्वा हृदि धिता परो जवत् ॥ कित हि-
नैव गत व्यं मया व्याधस्य मंदिरं ॥ १८ ॥ एकताः सस्य नारी हि कुटुंबस्य क्षयोन्य-
तः ॥ न खलु हंत त्रयास्यामि कुटुंबस्य क्षयो यतः ॥ १९ ॥ सस्य लोपो नरो नित्यं रौ रवं

(11)

प्रतिगच्छति॥ तस्मात्सत्यं पाकनीयं न रेः श्रेयोर्थिभिः सदा॥ २००॥ सत्येन सूर्यस्तप
तिष्ठथ्वी सत्ये प्रतिष्ठिता॥ सत्येन वायवो वांतिसर्वे सत्ये प्रतिष्ठितं॥ २०१॥ एवं संधि
त्यहरिणो हृदि धर्मो अकृत्स्नरोऽ॥ ताभिः सहैव संस्मात्वा तस्मिन्सारसि धर्मवित्॥
२०२॥ तद्धिंगं वनमस्तु स हृदि ध्यायन् सरोशिवं॥ कामं क्रोधं च लोभं च स कामो
या निशेषतः॥ २०३॥ भार्योपुत्रैः परिवृते मृगस्तद्देशमागतः॥ दहधितो वाळकैर्युक्तो
लुब्धको यत्र तिष्ठति॥ ४॥ मृगस्तद्देशमागत्य कुटुंबेन समन्वितः॥ पाळयन् सत्य
वाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत्॥ ५॥ ॥ मृग उवाच॥ ॥ मामादौ घातयन् व्याध
पश्चादेताः क्रमेण च॥ वाळकानि ततः पश्चात्सुखं भुङ्क्ष्वामि प्राणिनः॥ ६॥ नराणां च
मृगानां क्षमानते दोषास्तिकश्चन॥ स्वर्गलोके वयं यामः शस्त्रप्रतानसंशयः॥ ७॥
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं मृगेण परिज्ञापितं॥ निंदयित्वा स वात्सानं मृगं व्याधो ब्रवीत्
चः॥ ८॥ ॥ व्याध उवाच॥ ॥ अहो मृगमहासत्त्वगच्छगच्छ निजाकयं॥ आमिषेण
न मे कार्यं यद्वा न्यंतं विष्यति॥ ९॥ जीवानां ज्ञातने पापं विद्यते सुमहत्तरं॥ नैव

(11A) पापं करिष्यामि कुटुंबार्थं न ॥ १० ॥ लंगुतः सर्वधर्मेषु सुपदेष्टा म
गात्तम ॥ गघगघं स्वकं स्थानं कुटुंबेन समन्वितः ॥ ११ ॥ मया न्यस्तानि
शस्त्राणि सतंधर्मः समाश्रितः ॥ १२ ॥ मगुवाच ॥ कर्मन्यासमहं कृत्वा
तत्सकाशमिहागतः ॥ हहं न्यतां दन्यतां शिष्टं न ते पापं क्षविष्यति ॥ १३ ॥
मया दत्ता पुरा वाणीतया ब्रूयान् यथा ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं लुब्ध
को वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ त्वं बंधुलुब्धः स्तोतस्व मे माता सरवाग्रु ॥
मया त्यक्तानि शस्त्राणि त्यक्ता माया धाम ॥ १५ ॥ कस्य नाया सुतः
कस्य कुटुंबं कस्य वा मृग ॥ त्वेऽकर्मलिः समापुक्तं गच्छ स्थानं यथा सु
खं ॥ १६ ॥ इत्युक्त्वा लुब्धकस्तूर्णं जगन्वापं रारास्तथा ॥ तेऽप्यः प्रदक्षिणां कृ
त्वा नमस्कृत्य क्षमाप्यव ॥ १७ ॥ एतस्मिन्नंतरे नेडुर्देव दुंदुजयो दिवि ॥ आ
काशात् सुष्यदृष्टिस्तु बभूव सुमनोहरा ॥ १८ ॥ तदा हतः समायातो विमा

(12)

नंगृह्यशोऽननं ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ अहो व्याध महासत्त्व सर्वसत्त्वज
ये कर ॥ विमानं तु समारुह्य देवसंनिध्ये मानज ॥ १८ ॥ शिवरात्रिप्रजा
बेनपातकं ते क्षयंगतं ॥ उपवाससत्त्वसंजातः संजातो निशि जागर ॥ १९ ॥
यामेयामेकतापजाद्यशानां करस्य च ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो नैक्षत्रस्था
नमाप्स्यसि ॥ त्वं न विष्पसि कल्याणसंस्थायी ॥ २० ॥ मृगराज व्याध
महासत्त्वजाय शिशुसमन्वित ॥ २१ ॥ विमानं त्वं समारुह्य सत्याञ्च त्वं दि
वं व्रज ॥ सत्यवाक्यान्मृगत्वं हि नैक्षत्रस्थातिमाप्स्यसि ॥ २२ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु
ते सर्वे हितवाक्यं प्रहर्षिताः ॥ विमानानि समारुह्य प्रापुर्नैक्षत्रकंपदं ॥ २३ ॥
हरिणीद्वयमग्रे तु पृष्ठतो मृग एव च ॥ तारात्रितयसंयुक्तं मृगशीर्षं तदु
भ्यते ॥ २४ ॥ बाळकद्वयमग्रे तु तृतीया पृष्ठतो मृग ॥ पृष्ठतस्तत्र संप्राप्तः
स व्याधो दिव्यरूपधृक् ॥ २५ ॥ यथोक्तशास्त्रमार्गे तेषां मोक्षो हि निश्चि ॥ १२

(12A)

तः॥ शिवरात्रि स मं नास्ति त्रं पापं प्रणाशनं॥ २६॥ प्रभां वोयं महान् देवि शि-
वरात्रेः प्रकीर्तितः॥ नाना जन्मा जितं पापं विलयं याति तक्षणात्॥ २७॥ वष-
वर्षे प्रकृते व्यं शिवरात्रि वर्तं शुभं॥ संपूर्ण फल सिध्यर्थं कुर्यादुद्यापनं प्रिये॥
॥ २८॥ कृत्स्न रूपं शिवं तु दर्शयान् नद्यां स्नानं विधानं तः॥ क्रियाः पूर्वाह्निकीः कृत्या निय-
मं चोपवासकः॥ २९॥ कृत्या माहेश्वरी मूर्तिं सौवर्ण्यं स शिवांततः॥ शुभं मंड-
पिकां कृत्वा गंधपुष्पैश्च धूपकैः॥ फले नाना विधेः दिव्यैर्नैवेद्यैः सुम-
नो हरैः॥ अर्चयेद्भक्तिभावेन पावतीं सा तं शिवं॥ ३०॥ रात्रौ जागरणं कायं
गीतवाद्यादिर्मंगलं॥ विदधोषैः सुलेरघ्यं यामेयामेव ये छिर्वं॥ ३१॥ प्रजाते-
विमले जाते स्नानं कुर्याद्यथाविधि॥ ततस्तस्मिन् डिलं कार्यं चतुरस्रं शुभं जावहं॥ ३२॥
ऋत्विजो वरयेत्तत्र वेदशास्त्रविशारदान्॥ स्वाचारां विहितक्रोधान् जितान्
नंगांश्चतुर्दश॥ ३४॥ नमः शंभवाय मंत्रेण तिलज्यं जुहुयात्ततः॥ अष्टोत्त

(13)

रसहस्रं च जुहुयादनलेश्वले ॥ ३५ ॥ १२२ ॥ समाप्पहोमं च तथा चार्यं प्रयुजयेत्
॥ अन्नं चोपानहो वस्त्रं मुद्रिकां च कर्मुडलुं ॥ सवत्सं कृपितं धेनुं गुरवे च सम-
प्रयेत् ॥ ३६ ॥ त्विजः पूजयेत् सश्वा दस्त्रा लं कारणे दिनिः ॥ ३७ ॥ पारणं तु प्रकृतं
संप्रदानैः सुमनोहरैः ॥ बालपैः सह सर्वैश्च भुंजीयात् स सुखं सुधा ॥
३८ ॥ तेभ्यश्च दक्षिणा दद्याद्देत संप्रयतेन वै ॥ एवं यः कुरुते देवि शिव रा-
त्रि व्रतं शुभं ॥ ३९ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो भूः स्वर्गो गविवर्जितः ॥ अंते विमान-
मास्य मामकं पदमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ एवमेतन्मयाख्यातं शिव रात्रि महा-
व्रतं ॥ भुक्ति मुक्ति प्रदं नृणां स्त्रीणां चैव तु पावति ॥ ४१ ॥ यच्छ्रुत्वा मानवो ज-
त्त्या सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ स पुनर्जन्मनाप्नोति मय दं च प्रपश्यति ॥ ४२ ॥
॥ इति श्रीशिवपुराणे उमा महेश्वरसंवादे शिव रात्रि व्रतं संपूर्णं ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com